

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 267-ҳадис

* إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَيَنْظُرُ إِلَى الْكَافِرِ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَى الْمُزْهِى، وَلَقَدْ حَمَلَتْ سُلَيْمَانَ بَنَ دَاوُدَ الرِّيحُ وَهُوَ مُتَّكِيٌّ، فَأَعْجَبُ وَاحْتَالَ فِي نَفْسِهِ فَطُحَّ عَلَى الْأَرْضِ.

(رواه الطبراني)

Албатта, Аллоҳ таоло кофирга қарайди-ю, лекин фахрланувчи мутакаббирга қарамайди. Сулаймон ибн Довуд суяниб турганларида, шамол у зотни кўтарди. Шунда у зот бундан ажабланиб, нафслари ғурурга кетганида, ерга ташландилар.

Табароний ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

